

Sygn. akt XII C 532 / 19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

po rozpoznaniu w dniu 30.08.2019 r.

we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **(...) sp. z o.o. w W.**

przeciwko **Ł. S.**

o zapłatę

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 09.05.2017 r., I Nc 374/17

utrzymuje w mocy zaskarżony nakaz zapłaty w stosunku do pozwanego Ł. S. – w zakresie nieobjętym postanowieniem z dnia 14.06.2017 r., I Nc 374/17, o częściowym uchyleniu tegoż nakazu zapłaty.

XII C 532 / 19

UZASADNIENIE

W dniu 30.03.2017 r. powód (...) sp. z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie (...) sp. z o.o. we W. oraz Ł. S. 104 505, 48 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od poszczególnych należności cząstkowych składających się na wskazaną należność główną oraz kosztami procesu.

Powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał i dostarczył pozwanemu (...) sp. z o.o. towar, za co wystawił faktury VAT oraz dokumenty WZ, w których dokonał szczegółowej specyfikacji towaru. W dniu 15.11.2016 r. pozwani zawarli z powodem umowę uznania długu, w której potwierdzili istnienie zobowiązań z tytułu faktur o łącznej wartości brutto na dzień uznania 109 603, 55 zł. Uznanie nie obejmuje należności stwierdzonych fakturą VAT nr (...) z 19.10.2016 r. Pomimo upływu terminu płatności pozwany nie uregulował należności. Przed wytoczeniem powództwa pozwany dokonał następujących wpłat:

- w dniu 14.03.2017 w kwocie 3 398, 07 zł, która została rozliczona:
- na poczet faktury nr (...) z dnia 30.09.2016 r. w kwocie 2 587, 75 zł,
- na poczet faktury nr (...) z dnia 29.09.2016 r. w kwocie 810, 32 zł,
- w dniu 17.03.2017 r. w kwocie 1 700 zł, która została rozliczona na poczet faktury nr (...) z dnia 30.09.2016 r.

Do zapłaty z tytułu faktury nr (...) z dnia 30.09.2016 r. pozostaje 2 600 zł.

Do zapłaty z tytułu niezapłaconych faktur pozostaje 132 428, 01 zł.

Do zapłaty z tytułu uznania długu pozostaje 104 505, 48 zł (109 603, 55 zł – 5 098, 07 zł). Powód dochodzi kwoty z umowy uznania długu z dnia 15.11.2016 r. pomniejszonej o wpłaty dokonane przez pozwanego. Ponadto dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie.

W dniu 28.04.2017 r. powód cofnął częściowo pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 17 273, 70 zł i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych solidarnie 87 231, 78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 13 483, 26 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 06.04.2017 r.,
- od kwoty 10 000 zł – od dnia 07.04.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11 190, 44 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 05.04.2017 r.,
- od kwoty 13 139, 72 zł – od dnia 23.09.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 25 249, 05 zł – od dnia 01.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8 118 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 30 725, 01 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6 887, 75 zł – od dnia 31.10.2016 r. do dnia 14.03.2017 r.,
- od kwoty 4 300 zł – od dnia 15.03.2017 r. do dnia 17.03.2017 r.,
- od kwoty 2 600 zł – od dnia 18.03.2017 r. do dnia 04.04.2017 r.

Powód wniósł także o zwrot opłaty od pozwu w kwocie 216 zł.

Postanowieniem z dnia 09.05.2017 r., I Nc 374/17, Sąd Okręgowy we Wrocławiu:

I. umorzył postępowanie w sprawie co do kwoty 17 273, 70 zł należności głównej oraz co do odsetek liczonych w sposób następujący:

- od kwoty 3 483, 26 zł – za okres od dnia 07.04.2017 r.,
- od kwoty 11 190, 44 zł – za okres od dnia 06.04.2017 r.,
- od kwoty 2 600 zł – za okres od dnia 05.04.2017 r.;

II. zwrócił powodowi część opłaty od pozwu w kwocie 216 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym dnia 09.05.2017 r., I Nc 374/17, Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał pozwanym, aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda 87 231, 78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w sposób następujący:

- od kwoty 13 483, 26 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 06.04.2017 r.,
- od kwoty 10 000 zł – od dnia 07.04.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11 190, 44 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 05.04.2017 r.,
- od kwoty 13 139, 72 zł – od dnia 23.09.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 25 249, 05 zł – od dnia 01.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8 118 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 30 725, 01 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6 887, 75 zł – od dnia 31.10.2016 r. do dnia 14.03.2017 r.,
- od kwoty 4 300 zł – od dnia 15.03.2017 r. do dnia 17.03.2017 r.,
- od kwoty 2 600 zł – od dnia 18.03.2017 r. do dnia 04.04.2017 r.,

oraz kosztami sądowymi w kwocie 1 091 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3 617 zł.

W dniu 31.05.2017 r. powód złożył pismo procesowe, w którym cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 5 139, 72 zł w związku z dokonaniem wpłaty w dniu 16.05.2017 r. na poczet faktury VAT nr (...).

Postanowieniem z dnia 14.06.2017 r., I Nc 374/17, Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylił nakaz zapłaty z dnia 09.05.2017 r. i umorzył postępowanie w sprawie w zakresie przekraczającym 82 092, 06 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w sposób następujący:

- od kwoty 13 483, 26 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 06.04.2017 r.,
- od kwoty 10 000 zł – od dnia 07.04.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11 190, 44 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 05.04.2017 r.,
- od kwoty 13 139, 72 zł – od dnia 23.09.2016 r. do dnia 16.05.2017 r.,
- od kwoty 8 000 zł – od dnia 17.05.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 25 249, 05 zł – od dnia 01.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8 118 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 30 725, 01 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 6 887, 75 zł – od dnia 31.10.2016 r. do dnia 14.03.2017 r.,
- od kwoty 4 300 zł – od dnia 15.03.2017 r. do dnia 17.03.2017 r.,
- od kwoty 2 600 zł – od dnia 18.03.2017 r. do dnia 04.04.2017 r.,

a także kosztami procesu.

W zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 09.05.2017 r. pozwani wniesli o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwali zarzucili, iż roszczenie powoda jest przedwczesne. Podnieśli, że strony, tj. (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., zawarły osobne porozumienie dotyczące spłat, którego powód nie załączył do pozwu. W jego treści zostało wyraźnie wskazane, że pozwany (...) sp. z o.o. zobowiązał się spłacać zobowiązanie w określonych z powodem ratach. Zgodnie z treścią porozumienia pozwany miał wpłacić pierwszą ratę do 15.03.2017 r., a następnie po 10 000 zł do 15 dnia każdego miesiąca. Porozumienie jest przez pozwanego (...) sp. z o.o. realizowane.

Całość roszczenia miała zostać spłacona do dnia 31.12.2017 r. Oznacza to, iż roszczenie powoda jest przedwczesne, gdyż nie stało się jeszcze wymagalne. Pozwany (...) sp. z o.o. stale spłaca swoje zobowiązanie. Ostatnie wpłaty miały miejsce w dniach:

- 13.03.2017 r. – 2 587, 75 zł,

-13.03.2017 r. – 810, 32 zł,

- 17.03.2017 r. – 1 700 zł,

- 04.04.2017 r. – 2 600 zł,

- 05.04.2017 r. – 8 190, 44 zł,

- 06.04.2017 r. – 6 483, 26 zł,

- 16.05.2017 r. – 5 139, 72 zł.

Innymi słowy na dzień złożenia pozwu, tj. na 30.03.2017 r. pozwani nie tylko nie byli w zwłoce z zapłatą jakiegokolwiek raty, ale wręcz uiszczali je z nadwyżką. Nie dali tym samym powodów do wytoczenia powództwa, gdyż wywiązywali się z zawartego porozumienia.

Postanowieniem z dnia 25.03.2019 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu odrzucił zarzuty pozwanego (...) sp. z o.o. od nakazu zapłaty z dnia 09.05.2017 r.

Postanowieniem z dnia 04.06.2019 r., I ACz 1053/.19, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił zażalenie pozwanego na postanowienie o odrzuceniu zarzutów.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W dniu 10.03.2016 r. (...) sp. z o.o. w W. oraz (...) sp. z o.o. we W. zawarli umowę o współpracy handlowej nr (...), której przedmiotem było określenie zasad współpracy w zakresie sprzedaży kupującemu towarów przez sprzedawcę w cenach hurtowych.

/ dowód: umowa z dnia 10.03.2016 r. – k. 123-124 /

Powód dostarczył pozwanemu (...) sp. z o.o. materiały budowlane, za co wystawił pozwanemu następujące faktury VAT:

- nr FS (...) – z dnia 13.06.2017 r. – na kwotę 13 483, 26 zł – z terminem płatności 27.08.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 28.07.2016 r. – na kwotę 11 190, 44 zł – z terminem płatności 27.08.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 23.08.2016 r. – na kwotę 13 139, 72 zł – z terminem płatności 22.09.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 31.08.2016 r. – na kwotę 25 249, 05 zł – z terminem płatności 30.09.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 14.09.2016 r. – na kwotę 8 118 zł – z terminem płatności 14.10.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 14.09.2016 r. – na kwotę 30 725, 01 zł – z terminem płatności 14.10.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 30.09.2016 r. – na kwotę 6 887, 75 zł – z terminem płatności 30.10.2016 r.,

- nr FS (...) – z dnia 19.10.2016 r. – na kwotę 27 922, 53 zł – z terminem płatności 16.11.2016 r.

/ dowód: faktury VAT i dowody WZ – k. 21-36, 140-146, 125-126 /

W dniu 15.11.2016 r. (...) sp. z o.o. w W. jako wierzyciel oraz

(...) sp. z o.o. we W. jako dłużnik i Ł. S. jako poręczyciel zawarli umowę uznania długu, w której dłużnik (...) sp. z o.o. we W. uznał swój dług wobec wierzyciela wynikający z faktur: FS- (...), FS- (...), FS- (...), FS- (...), FS- (...), F- (...), FS- (...) oraz FS- (...), w łącznej kwocie 109 603, 55 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi i zobowiązał się spłacić to zadłużenie, zaś poręczyciel uznał zadłużenie dłużnika wobec wierzyciela wynikające ze sprzedaży materiałów budowlanych w łącznej kwocie 109 603, 55 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi.

/ dowód: uznanie długu z dnia 15.11.2016 r. – k. 42 i 115; pełnomocnictwo z dnia 01.07.2014 r.,

rep. A nr (...) – k. 43-45 /

Pismem z dnia 25.11.2016 r. powód skierował do (...) sp. z o.o. we W. wezwanie do zapłaty kwoty 137 526, 08 zł według zawartego w tym piśmie zestawienia.

/ dowód: pismo z dnia 25.11.2016 r. – k. 46-47 /

Pozwany (...) sp. z o.o. zapłacił na rzecz powoda:

- w dniu 14.03.2017 r. – 2 587, 75 zł – częściowo za fakturę nr (...),
- w dniu 14.03.2017 r. – 810, 32 zł – za fakturę nr (...),
- w dniu 17.03.2017 r. – 1 700 zł – częściowo za fakturę nr (...),
- w dniu 04.04.2017 r. – 2 600 zł – częściowo za fakturę FS (...),
- w dniu 05.04.2017 r. – 8 190, 44 zł – częściowo za fakturę FS (...),
- w dniu 06.04.2017 r. – 6 483, 26 zł – 3 000 zł za fakturę FS (...) i 3 483, 26 zł za fakturę FS (...),
- w dniu 16.05.2017 r. – 5 139, 72 zł – za fakturę (...).

/ dowód: listy płatności i dowody zapłaty – k. 37-41 i 116-122; potwierdzenia operacji – k. 88-92,

159-165 /

Sąd zważył, co następuje.

Zarzuty wniesione przez pozwanego Ł. S. nie zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze podstawę faktyczną i prawną roszczenia zgłoszonego przez powoda oraz stanowisko pozwanego i podniesione przez niego zarzuty, Sąd doszedł do przekonania, że rozpoznanie sprawy nie wymaga przeprowadzenia rozprawy i rozpoznał ją na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 kpc, znajdującego zastosowanie w tej sprawie, jako zainicjowanej po 08.09.2016 r. Po złożeniu przez strony pism procesowych w postaci pozwu oraz zarzutów od nakazu zapłaty Sąd uznał, iż charakter sprawy powoduje, że prowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Sprawa ma charakter rozliczeniowy, dotyczy należności wynikających z faktur VAT, a materiał sprawy obejmuje przede wszystkim dokumenty związane ze sprzedażą przez powoda materiałów budowlanych. W ocenie Sądu nie zachodziła w tej sprawie potrzeba prowadzenia dowodów ze źródeł osobowych, tj. przesłuchiwania kogokolwiek na rozprawie. Według art. 148¹ § 3 kpc rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo. Ani powód w pozwie ani pozwany w zarzutach od nakazu zapłaty nie zażądali rozpoznania sprawy na rozprawie;

wniosek powoda o przeprowadzenie rozprawy również pod jego nieobecność (s. 3 pozwu) należało traktować jako standardowy wniosek przewidziany w art. 209 kpc (na wypadek przeprowadzenia rozprawy), nie zaś wniosek z art. 148¹ § 3 kpc.

Powód dochodził od pozwanych jako dłużników solidarnych zapłaty 104 505, 48 zł wraz z odsetkami tytułem należności za dostarczone na rzecz (...) sp. z o.o. materiały budowlane.

Zgodnie z art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód przedłożył umowę ramową zawartą pomiędzy nim a pozwanym (...) sp. z o.o. oraz dokumenty źródłowe w postaci faktur VAT i dowodów WZ wystawionych temu pozwanemu, a ponadto powołał się na umowę z dnia 15.11.2016 r. o uznaniu długu. Wykazał zatem źródło łączącego strony stosunku prawnego oraz podstawę dochodzonego roszczenia.

W umowie z dnia 15.11.2016 r., stanowiącej tzw. uznanie właściwe, pozwany (...) sp. z o.o. uznał swoje zadłużenie wobec powoda z tytułu wystawionych przez powoda faktur VAT, zaś pozwany Ł. S. uznał to zadłużenie jako poręczyciel drugiego pozwanego.

Zgodnie z art. 876 § 1 kc przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Z kolei zgodnie z art. 879 § 1 kc o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika. Tym samym pozwany Ł. S. zobowiązany jest wobec powoda do pokrycia zobowiązania (...) sp. z o.o. w kwocie odpowiadającej aktualnemu stanowi zadłużenia tej spółki wobec powoda.

Odpowiedzialność dłużnika głównego (osobistego) i poręczyciela – o ile strony nie zastrzegły inaczej – ma charakter solidarny – art. 887 kc.

Pozwany Ł. S. nie kwestionował ani powstania relacji zobowiązaniowej pomiędzy powodem oraz oboma pozwanymi ani też wysokości należności wynikających z wystawionych przez powoda faktur oraz wysokości należności objętej umową uznania długu z dnia 15.11.2016 r. Zarzucił natomiast przedwczesność roszczenia powoda, powołując się na porozumienie w sprawie spłat ratalnych, a także wskazał na dokonane wpłaty.

Powyższy zarzut pozwanego nie mógł zostać uznany za skuteczny i mogący prowadzić do zwolnienia go z zobowiązania wobec powoda. Pozwany przedłożył oświadczenie datowane na 10.02.2017 r. (k. 158). Dokument ten nie jest jednakże wystarczający dla dokonania ustalenia, iż strony zawarły porozumienie w sprawie rozłożenia zadłużenia na raty, a w konsekwencji dokonania oceny roszczenia powoda jako przedwczesnego. Przedłożone przez pozwanego oświadczenie pochodzi wyłącznie od pozwanego (...) sp. z o.o., zatem ma charakter jednostronny. Pozwany nie wykazał, aby powód jako wierzyciel zaakceptował to oświadczenie, czyli wyraził zgodę na spłatę ratalną na warunkach przedstawionych w tym oświadczeniu. Pozwany nie wykazał nawet, aby to oświadczenie w ogóle do powoda dotarło. Na oświadczeniu brak jest jakiegokolwiek adnotacji powoda ani też nie został do niego dołączony dowód jego doręczenia.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z jego przesłuchania. Zgodnie bowiem z art. 299 kpc dowód z przesłuchania stron ma w procesie cywilnym znaczenie jedynie pomocnicze, służy wyjaśnieniu ewentualnych wątpliwości pozostałych po przeprowadzeniu dotychczasowego postępowania dowodowego, a nie dokonywaniu stanowczych ustaleń faktycznych dotyczących okoliczności mających zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W takiej sytuacji twierdzenie pozwanego, jakoby powód i jego dłużnik (...) sp. z o.o. zawarli – po umowie uznania długu z dnia 15.11.2016 r. – kolejne porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia – pozostaje nieudowodnione. Wobec powyższego nie sposób traktować roszczenia powoda jako niewymagalnego i przedwcześnie zgłoszonego. Uznanie wiarygodności z dnia 15.11.2016 r. nie wpłynęło na zmianę terminów płatności, a przez to wymagalność należności z poszczególnych faktur.

Uznaniem długu na podstawie umowy z dnia 15.11.2016 r. objęte zostały należności z faktur VAT o nrach: FS- (...), FS- (...), FS- (...), FS- (...), FS- (...), F- (...), FS- (...) oraz FS- (...), w łącznej kwocie 109 603, 55 zł. Powód wskazał w pozwie, że pozwany uiszczył w dniu 14.03.2017 r. kwotę 3 398, 07 zł oraz w dniu 17.03.2017 r. kwotę 1 700 zł, co zmniejszyło zobowiązanie z kwoty 109 603, 55 zł objętej uznaniem długu do kwoty 104 505, 48 zł dochodzonej pozwem. Następnie po dokonaniu przez dłużnika kolejnych wpłat powód cofnął pozew co do kwot 17 273, 70 zł oraz 5 139, 72 zł. Zmniejszyło to zobowiązanie (...) sp. z o.o., a przez to również Ł. S., wobec powoda do 82 092, 06 zł wraz z odsetkami liczonymi od należności cząstkowych w sposób opisany w postanowieniu z dnia 14.06.2017 r.

Powód uwzględnił zatem wszystkie wpłaty dokonane przez (...) sp. z o.o. po dniu 15.11.2016 r., do których odwoływał się pozwany.

Pozwany nie wykazał, aby rzekomo zawarte z powodem porozumienie było faktycznie realizowane zgodnie z jego treścią. Według oświadczenia z dnia 10.02.2017 r. (...) sp. z o.o. miała zapłacić powodowi:

- do 15.03.2017 r. – 5 000 zł,

- do 15.04.2017 r. – 10 000 zł,

i dalej co miesiąc po co najmniej 10 000 zł, najpóźniej do 31.12.2017 r.

Pozwani nie dochowali tychże warunków płatności. Do dnia 15.03.2017 r. powód otrzymał 3 398, 07 zł, do dnia 15.04.2017 r. 18 973, 70 zł, wreszcie do dnia 15.05.2017 r. 5 139, 72 zł. W późniejszym okresie nie miały już miejsca dalsze płatności. Tymczasem nawet zgodnie z oświadczeniem z dnia 10.02.2017 r. spłata należności wobec powoda miała zostać dokonana do dnia 31.12.2017 r. Pozwany nie udowodnił, aby uznany dnia 15.11.2016 r. dług w kwocie 109 603, 55 zł został uregulowany w całości do końca 2017 r.

W konsekwencji powód może domagać się od pozwanego jako poręczyciela zapłaty sumy 82 092, 06 zł odpowiadającej nadal aktualnemu zadłużeniu (...) sp. z o.o. wobec powoda.

Odsetki za opóźnienie należne na podstawie art. 481 kc przypadają powodowi:

- od kwoty 13 483, 26 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 06.04.2017 r. – faktura VAT nr (...) na kwotę 13 483, 26 zł – zapłacona częściowo w dniu 06.04.2017 r. (3 483, 26 zł),

- od kwoty 10 000 zł – od dnia 07.04.2017 r. do dnia zapłaty – reszta faktury VAT nr (...) pozostaje niezapłacona,

- od kwoty 11 190, 44 zł – od dnia 28.08.2016 r. do dnia 05.04.2017 r. – faktura VAT nr (...) na tę kwotę – zapłacona częściowo w dniach 05.04.2017 r. i 06.04.2017 r.,

- od kwoty 13 139, 72 zł – od dnia 23.09.2016 r. do dnia 16.05.2017 r. – faktura VAT nr (...) na tę kwotę – zapłacona częściowo w dniu 16.05.2017 r. (5 139, 72 zł),

- od kwoty 8 000 zł – od dnia 17.05.2017 r. do dnia zapłaty – reszta faktury VAT nr (...) pozostaje niezapłacona,

- od kwoty 25 249, 05 zł – od dnia 01.10.2016 r. do dnia zapłaty – faktura VAT nr (...) na tę kwotę – pozostaje niezapłacona,

- od kwoty 8 118 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty – faktura VAT nr (...) na tę kwotę – pozostaje niezapłacona,

- od kwoty 30 725, 01 zł – od dnia 15.10.2016 r. do dnia zapłaty – faktura VAT nr (...) na tę kwotę – pozostaje niezapłacona,

- od kwoty 6 887, 75 zł – od dnia 31.10.2016 r. do dnia 14.03.2017 r. – faktura VAT nr (...) na tę kwotę – zapłacona częściowo w dniu 14.03.2017 r. (2 587, 75 zł),

- od kwoty 4 300 zł – od dnia 15.03.2017 r. do dnia 17.03.2017 r. – reszta faktury VAT nr (...) – zapłacona częściowo w dniu 17.03.2017 r. (1 700 zł),

- od kwoty 2 600 zł – od dnia 18.03.2017 r. do dnia 04.04.2017 r. – reszta faktury VAT nr (...) pozostaje niezapłacona.

Działając na podstawie art. 496 kpc Sąd utrzymał w mocy – w zakresie nieobjętym postanowieniem z dnia 14.06.2017 r. – nakaz zapłaty z dnia 09.05.2017 r., I Nc 374/17.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.